

6 juni 2005 – Göteborg

Ingen tidning eftersom det är röd dag så istället börjar jag dagen med att än en gång gå igenom söndagens GP för att klippa ut det som står skrivet om nationaldagen. Inget regn – ännu – konstaterar jag när jag tittar ut genom fönstret. Termometern visar nio grader. På skolgården på andra sidan gatan vajar svenska flaggan mot en grå himmel. Återgår till tidningen där Västtrafik i en blågul annons informerar om att nationaldagen nu är en röd dag och att man därför kör efter söndagens tidtabell. På Casino Cosmopol ska man fira nationaldagen genom entré ”två för en” mellan 13.00 och 15.30, svensk spelmansmusik och Nationaldagstallrik med svenska klassiker i restaurangen. Jag planterar smultronplantor och sätter spenatfrön i blomlådor på balkongen. Katten är nyfiken och vill vara med. Pratar med mamma i telefon och frågar henne om de ska fira något:

- Nja, säger mamma. Jag bakar bullar. Det är så sällan man får tid till det.

Mats är ledig idag fastän han jobbar i Norge. Men han måste ändå åka tillbaka dit ganska tidigt för han ska ta en alternativ väg. Att åka över Svinesund är hopplöst. Imorgon är det 100-årsdagen av unionsupplösningen och det är massa arbete på gång inför invigningen av nya bron den 10:e juni. Efter lunch ger han sig iväg och jag liftar med honom ner till Slottsskogen. Klockan 13.00 är jag vid Gräfsnäsgråden där Folkdansringen i Göteborg utlyst att man firar dagen med Chalmers manskör, folkdans, barndans med mera kl. 12.00-16.00. När jag kommer dit strömmar det musik från huset, men det är ingen dans. Flera är klädda i folkdräkt och verkar känna varandra. Andra står i små klungor eller vandrar runt. Jag gör ett försök att gå in i en av stugorna där det skyltas om tunnbrödsbakning, men detta är redan över. Två små flickor säljer kaffe och kakor. Jag får en känsla av att de flesta av de som inte har folkdräkt på sig är vanliga Slottsskogsflanörer som här ser chansen till en billig fika. På andra sidan vägen står en dockteater och ganska många människor har samlats framför den, men efter att ha väntat ett tag utan att något händer bestämmer jag mig för att ta spårvagnen till Liseberg. När jag kliver på åttan vid Botaniska Trädgården noterar jag att flera av resenärerna är 60+. Det är även dessa som tillsammans med mig stiger av vid Korsvägen och stegar mot Liseberg. Flera blågula flaggor vajar i vinden, både den svenska och den med Göteborgs stadsvapen. När jag går backen ner mot Lisebergs huvudentré blandas det blågula med flaggor i grönt och någon slags rosalila – Lisebergs färger.

Det är första gången som 6 juni firas på Liseberg och dagen till ära är det gratis inträde. När jag kommer dit är klockan runt 14 och parken har varit öppen i två timmar. Jag går igenom hela parken och konstaterar att majoriteten av besökarna som bär på små svenska pappersflaggor har icke-svensk bakgrund. Det är tunnsått med folk, råkallt och har börjat duggregna. Kön till Balder (förra årets nyhet och dragplåster) är väldigt kort och jag överväger om jag ska åka. Så blir det dock inte. Klockan börjar närma sig kvart över två så jag drar mig bort mot Stora Scenen där nationaldagsfirandet ska gå av stapeln. Duggregnet har tilltagit, det är riktigt blött och ett helt hav av paraplyer framför scenen. På Spegeldammen spelar och marscherar Ungdomsorkestern Göta Lejon, drillflickorna dansar runt med sina "pompoms". När de marscherat ut påkallar en dam i folkdräkt på scenen allas uppmärksamhet – det är dags för manskören Hellmans Drengar. Jag går runt i det ganska blygsamma folkhavet och konstaterar än en gång att det är dåligt med flaggviftandet. Ett par småpojkar sittande på pappas axlar viftar lojt med små blågula pappersflaggor. En tonårstjej i blå solhatt med gula kronor på (eller för dagen regnhatt) står och lutar sig mot en flaggstång. Ett ungt par hand i hand har målat svenska flaggan på kinden och hon har blågula band i hästsvansen. Jag ser ingen som delar ut några flaggor, inte heller någon som säljer.

Så tystnar Hellmans Drengar. Marschmusiken som hörs på avstånd kommer närmare och närmare, flaggtåget från Götaplatsen tågar in. Det är Hemvärnets musikkår, militärer, Lottakåren, olika hembygdsföreningar och ordenssällskap, scouter, studentföreningar etc. De radar upp sig längs med sidorna framför Stora Scenen och Hellmans Drengar sjunger "Sverige". Sedan håller ordföranden i Föreningen Svenska Flaggan i Göteborg, Gunnar Dyhre, tal om hur viktig det är med en dag som denna, att alla ska känna sig välkomna i Sverige och hur roligt det är att så många har kommit trots det dåliga vädret. Svenska flaggan hissas av scouter från Masthuggets scoutkår, Hemvärnets musikkår ger flaggsignal och Hellmans Drengar sjunger "Sveriges Flagga". Efter detta blir det mer sång, bl.a. sjunger solist Sara Korsgren låten "Hemma" från musikalen "Kristina från Duvemåla". Högtidstalare är simmaren och olympisk guldmedaljör i paralympic, David Lega, som talar om Sverige som ett land med nio miljoner unika människor och om hur viktigt det är att ha självförtroende, att få veta att det man gör är bra. Sedan hurras det för svenska flaggan, Hemvärnets musikkår blåser fanfar och framför därefter musik. Efter detta är det dags att dela ut fanor och flaggor till diverse föreningar. Fanor tilldelas Taubesällskapet Västanvind, Manskören Hellmans Drengar och Skutehagens skola. Flaggor får Björlanda-Torslanda Hembygdsförening, Ingrid Segerstedts gymnasium, Stiftelsen Idrottsmusei Vänner, Föreningen Fattiga Riddare,

Sjövärnsföreningen Krokholmen, Angereds Brukshundsklubb och Styrso Brattens Bryggförening. David Lega talar om för de emottagande att de ska vårda flaggan väl. Hela evenemanget – sång som tal – tolkas dessutom på teckenspråk från scenen. Hellmans Drengar sjunger ett schlagerpotpurri. Jag fryser, reser mig upp och går en vända. Sara Korsgren sjunger Evert Taubes "Så skimrande var aldrig havet" och Ted Gärdestads "För kärlekens skull". Programmet avslutas med att alla står upp och sjunger "Du gamla, du fria...". Texten finns i programbladet och flera tittar ner i sina papper. Sedan tågar flaggtåget bort. Nationaldagsfirandet är över och flera av de yngre åskådarna försvinner snabbt in mot åkattraktionerna. Regnet har avtagit. Jag börjar gå in mot parken och funderar än en gång på Balder, men inser att det troligtvis inte är lika kort kö nu som tidigare. Dessutom fryser jag i hela kroppen så jag går mot utgången tillsammans med flera människor i övre medelåldern. Jag ser en mörkhyad kille i 30-årsåldern med en blågul mössa som det står "Superswede" på. Tar spårvagnen hem. Bakom mig sitter ett äldre par:

- Det var riktigt bra tycker jag, säger hon.
- Ja. Fint med flaggorna och sången, svarar han.

När jag kommer hem så dammsuger jag samt utfodrar mig själv och katten. Ringer Mats som nästan är framme vid lägenheten i Ski. Sätter på TV:n och börjar titta på nationaldagsfirandet från Skansen, men känner att ett firande räcker gott och väl för mig. Dessutom tittar solen fram så jag öppnar balkongdörren, sätter på lite musik och gör just ingenting. Deckaren jag har på gång är väldigt spännande. Och så pratar jag med en god vän i telefon:

- Vad har ni gjort idag då? Har ni firat något?
- Nä, vi har byggt på altanen, fixat i trädgården. Hade tänkt klippa gräset nu på kvällen, men regnet öser ner...

Flaggan på skolgården på andra sidan gatan är fortfarande uppe när jag tittar ut genom fönstret vid klockan halv 10.

Lina Midholm